

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunerea legislativă pe care o înaintăm constituie o reglementare cadru cuprinzătoare, absolut necesară realizării reformei în domeniul protecției drepturilor copilului și ale mamei, precum și promovarea drepturilor acestora, încercând să se respecte principiile nediscriminării și al egalității de șanse între bărbați și femei. Această propunere legislativă reprezintă totodată o aliniere a legislației interne la acquis-ul comunitar, în contextul aderării României la Uniunea Europeană.

Odată cu începerea negocierilor pentru aderarea României la Uniunea Europeană, o serie de aspecte privind egalitatea de șanse pentru femei și bărbați, prevăzute în legislația Uniunii Europene, au început să fie incluse în legislația românească.

Dificultățile întâlnite în practică în aplicarea prevederilor Codului familiei au dus la imposibilitatea determinării situației juridice reale a copilului născut în timpul căsătoriei, aceste limitări fiind generate de o legislație lacunară în domeniu.

Curtea Constituțională, prin DECIZIA Nr.453 din 2 decembrie 2003, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.55 alin.1 din Codul familiei. Motivarea Curții a fost aceea că, prin DECIZIA nr. 349 din 19 decembrie 2001 Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.54 alin. 2 din Codul familiei sunt neconstituționale în măsura în care nu recunosc decât tatălui , iar nu mamei și copilului născut în timpul căsătoriei, dreptul de a porni acțiunea în tăgăduirea paternității. Însă, dat fiind faptul că

regimul juridic al filiației față de tată, rezultat ca efect al deciziei sus menționate, și anume recunoașterea dreptului mamei și a copilului născut în timpul căsătoriei de a introduce acțiune în tăgăduirea paternității, nu a suferit nici o modificare în privința prescriptibilității acțiunii intentate de tatăl copilului și nici nu a fost completat cu dispoziții legale prin care să se stabilească termenul în care acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită de mama sau de copil, Curtea nu a avut posibilitatea să constate existența vreunei discriminări, rămânând în competența instanței de judecată să facă interpretarea și aplicarea corectă a legii.

Completarea art.22.este necesară din nevoia de a evita crearea unei confuzii cu privire la motivul anulării hotărârii declarative de moarte. Din acest motiv a fost necesară precizarea motivului acestei anulări.

Este necesar să se reglementeze și dreptul soțului care are o stare de sănătate care face posibilă continuarea căsătoriei de a solicita anularea căsătoriei , atunci când celălalt soț se află într-o stare de sănătate ce face imposibilă continuarea acesteia.

Sintagma „, pentru motive temeinice” este mult prea vagă, lăsând loc la multe interpretări pentru determinarea motivelor concrete de păstrare a numelui. De aceea este necesară o precizare succintă a motivelor pentru care instanța ar putea încuviința păstrarea numelui purtat în timpul căsătoriei de către soțul care solicită aceasta (cântăreț, scriitor, etc.).

Este necesară completarea art. 54¹ cu sintagma „**de mama copilului, precum și de către persoana care pretinde că este tatăl biologic al copilului**”, deoarece prin rezumarea textului numai la posibilitatea recunoscută tatălui de a introduce acțiune în tăgăduirea paternității, se restrânge la maxim posibilitatea determinării adevăratei paternității a copilului. **Practica întâmpină numeroase dificultăți în stabilirea**

paternității unui copil, mai ales atunci când soțul mamei a părăsit de mult timp domiciliul conjugal, și neputând fi cu certitudine tatăl copilului, nu se poate stabili paternitatea copilului prin recunoașterea acestuia de către adevăratul tată, întrucât acțiunea în tăgada paternității nu poate fi introdusă decât de către soțul mamei.

Pentru a facilita demersurile practice ale stabilirii paternității unui copil, este necesară **reglementarea dreptului tatălui biologic de a-și recunoaște copilul.**

Deoarece filiația față de tată mai poate fi stabilită și prin recunoaștere, iar potrivit art. 58 din Codul familiei, recunoașterea care nu corespunde realității poate fi contestată de orice persoană interesată, atunci **limitarea introducerii acțiunii în tăgăduirea paternității numai de către tată ar însemna o îngrădire a dreptului mamei copilului, precum și a persoanei care pretinde că este tatăl biologic al acestuia, de a dovedi și în același timp a stabili și adevărata paternitate a copilului.**

Având în vedere faptul că, art. 42 alin. 2 din Codul familiei prevede și posibilitatea ca „, pentru motive temeinice, copiii să poată fi încredințați și unor rude sau unor alte persoane, atunci este necesară precizarea consimțământului acestor persoane, atunci când copilul nu se află în îngrijirea și ocrotirea părintească.

Abrogarea art. 117 lit. d se impune întrucât calitatea de deputat nu are nici o legătură cu exercițiul drepturilor părintești; o persoană care nu beneficiază de dreptul de a fi ales deputat, poate să își exercite în condiții bune calitatea de părinte, contribuind la creșterea și educarea copilului său minor.

Din aceste considerente a fost elaborată prezenta propunere legislativă pentru **„modificarea și completarea Legii 4 /1953 privind Codul familiei”** spre a fi supusă dezbaterii și aprobării parlamentare.

Inițiatori,

Deputați : MARIN DIACONESCU
CĂTALIN LUCIAN MATEI
FLORIN IORDACHE

